

Referat despre Marin Sorescu si clasicismul antic-a cincea parte

Modest, dar constient de propriile-i posibilitati in sfera culturii, prin operele create, el ar fi putut accepta laurul celor vechi. Il intuise poliglotul Asachi, liric putin realizat in expresie romaneasca, totusi, reprezentativ in versurile scrise in limba italiana "Dicendo: questo Serto d'Elicone, /Degno la pace Amor ha tolto,/ A te Corintio Atviro Leuca dana". Zicand "Cununa asta de Helicon sa fie/ Si, intrucat Amorul ti-a pus in suflet chin,/ CORINTIO ALVLRO, LEUCA ti-o da tie!" (G. Asachi, Leucaida - ms. inedit, voi. cu sonete, descoperit, tradus, comentat si publicat de noi in doua editii -Minerva, 1974, 1991). "Cununa., de Helicon", semn de noblete spirituala cuvenita doar marilor poeti. Eminescu, in poezia sa din prima faza a creatiei, La Heliade (1867), isi dorea "Cununa cea de laur" "A bardului batran".

Dincolo de notele de curs universitar, pe tema necunoasterii destinului, comentarea odei a XI-a de Horatiu (Leuconoei): "Nu cerceta - caci nu se cade! - o, Leuconoe, ce sfarsit menira vietii noastre zeei, ..." . Marin Sorescu, intr-un alt fragment, se oprea asupra altor versuri horatiene, dedicate lui Mecena "De ma vei numara printre marii poeti lirici,/ De mandrie voi atinge stelele" (Horatiu, Oda I).

Regasim in aceleasi note: "Desi Pontiful si Vestala nu se mai suie pe Capitoliu, versurile lui Horatiu ne sunasi azi in urechi": "Nu voi muri intreg" etc. (Horatiu). In alte note: Cioran spunea ca e "trist cu metoda", Ovidiu ca e "indragostit cu metoda".

Cateva idei se impun 1.Clasicismul antic in creatia lui Marin Sorescu (in poezie si in orele de curs universitar) nu apare in mod intamplator. El este prezent in intreaga opera - intuit si imbogatit cu idei proprii. 2 Considerat punct de plecare in dezvoltarea noilor culturi, componentele sale, unele, se constituie in arhetipuri de laborator.

3.Intoarcerea lui catre vechile valori trebuie inteleasa in alt mod nu un simplu refugiu in mituri si idei, refugiul unui eu saturat de concepte, ci, mai degraba o pasiune crescanda si necesara propriei-i regasiri in spatiul altor creatii viabile.

Prabusit din inaltimi ca un alt Icar, Marin Sorescu n-a mai avut prilejul sa-si primeasca laurul, gestul incununarii supreme. Fulgerari de ganduri si aspiratii se naruiau intr-o dimineata trista de Undrea, in solitudine tragica Sa fi avut el, si in ultimele clipe, certitudinea propriei supravietuiri? Nu ne indoim de acest lucru.